

ons bewijsrecht. „Als u een verklaring gevraagd wordt, geschiedt dat door den betrokken werkman zelve. Ik heb in dit geval den man zijn uitkeering niet onthouden, omdat mij het geval betrouwbaar voorkwam”.

Het voornaamste wat ook uit dezen brief te leeren valt, is, dat de weigering van het ziekenbriefje den werkman alweder geen schade heeft berokkend. Daarvoor zijn velen onzer nog bang, maar degeen, die de uitkeering te doen heeft, ziet altijd wel in, dat hij een verzekerde of werknemer niet mag benadeelen op grond dat een derde zijn zin niet doet. Overigens kan het niet ernstig bedoeld zijn, dat de patroon of verzekeraar het briefje niet eischt: zij toch sturen den werkman er om, of leggen hem in een reglement de verplichting op, er om te vragen. De werkman wil gaarne het bewijs leveren, dat hij ziek is, door zich beschikbaar te stellen tot controle door den geneesheer of controleur, dien de patroon of verzekeraar wenscht te zenden. Als bij één onzer brand is geweest, kunnen wij ook niet op andere wijze het bewijs leveren, dat wij recht op vergoeding hebben. Nimmer wordt daarbij een verklaring van onzen huisbrandweerman gevraagd.

Dit alles is met enkele varianten reeds eerder gezegd en staat weder gezegd te worden op de a. s. Alg. Vergadering. Dit geeft mij aanleiding tot een voorstel, dat als het instemming vindt, aan vóór- en tegenstanders van welk voorstel ook ten goede kan komen. In plaats dat allen, die wat over een zaak te zeggen hebben, dit op de vergadering doen, wat veel te veel tijd kost en waardoor dikwijls een der zienswijzen niet eens behoorlijk aan het woord kan komen, zouden degenen, die het met elkaar eens zijn, één hunner kunnen aanwijzen om te zeggen wat er te zeggen valt, en ook de tegenpartij zou zoo kunnen handelen. In Duitschland gebeurt dit al dikwijls, men noemt daar de woordvoerders eener bepaalde richting met een Fransch woord „Generalredner”. Zij kunnen op de vooravonden onzer algemeene vergaderingen gemakkelijk worden aangewezen onder de tonen der muziek. En, wie weet? misschien kan men bij enkele reeds vooraf ruim toegelichte voorstellen wel met een stel „generaal-zwijgers” toe.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE GOEDE NAAM VAN GEPENSIONEERDE GENEESHEEREN AANGETAST.

Naar aanleiding van de jongste vergadering van de afdeeling Gooi en Eemland verzoek ik een kleine plaatsruimte in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*.

Op voorstel van het lid J. DOETS kwam ter sprake de benoeming van een schoolarts te Hilversum op een bezoldiging van f 2000.— 's jaars. Dit vond onze collega, tevens raadslid, te weinig en wenschte het op f 3000.— gesteld te zien, zeggende, dat men voor f 2000.— alleen gepensioneerden, dus minderwaardigen en half versletenen zou krijgen. Ik protesteerde tegen beide kwalificaties en verlangde, dat genoemd lid die beide kwalificaties zou intrekken. De voorzitter gaf hem nog een kleinen wenk dit te doen, doch genoemd lid bleef zwijgen.

Nu komt het mijns inziens niet te pas een geheele groep van geneeskundigen zoo maar klakkeloos voor minderwaardigen uit te maken, en in dit bijzondere geval nog te meer niet, daar mij de namen van twee geneesheeren, die gesolliciteerd hebben, in het oor werden gefluisterd, waarvan één een uitstekenden naam heeft, zoowel als practisch geneesheer en als specialist in een bepaald gedeelte onzer wetenschap.

De redactie van dit blad verzoek ik thans beleefd, nu genoemd lid in die vergadering zijn woorden niet heeft willen herroepen, hem in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* in de gelegenheid te stellen dit openlijk te doen.

J. G. DETMERS,
Gepens. Off. van Gez., 1ste kl.

VERKOOP SERUM ANTIMENINGOCOCCICUM.

Zocals bekend is, wordt het antidiphtherieserum onder gemakkelijke voorwaarden in den handel gebracht door de Koninklijke Pharmaceutische Handelsvereniging: na een jaar kan de ongebruikte voorraad ingeruild worden.

Het serum tegen nekkramp is slechts enkele maanden bruikbaar en *niet* in te ruilen. Vrijwel dagelijks lezen wij van nieuwe gevallen en weten, dat de insputing vroegtijdig moet geschieden. Gaarne had ik een aantal flacons in voorraad, maar mis den lust die viermaal per jaar als waardeloos weg te werpen.

Dat deze toestand door Rijkstoelage of anderzins verbetering behoeft, is duidelijk.
Frederiksoord, 2 Mei 1916.

W. A. WEISFELT.

BRIEFWISSELING.

DONDERS-GEDENKTEEKEN.

Bij den secretaris der afdeling Groningen der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst zijn de volgende bijdragen ingekomen voor het DONDERS-gedenkteeken: J. F. de Boer, te Spijk, f 5.—. E. J. Diddens, te Groningen, f 10.—. H. G. Hamaker, te Groningen, f 5.—. A. A. Boonacker, te Groningen, f 10.—. K. J. Feringa, te Grijpskerk, f 5.—. Tezamen f 35.—.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Staatstoezicht op krankzinnigen en krankzinnigengestichten.

Het 24ste verslag van het staatstoezicht op krankzinnigen en krankzinnigengestichten over het jaar 1914 heeft het licht gezien en onze redactie mocht een exemplaar daarvan van den minister van binnenlandsche zaken ontvangen, waarvoor wij bij dezen onzen dank betuigen. Dit verslag is nog samengesteld door de beide inspecteurs SCHUURMANS STEKHOVEN en VAN DEVENTER, welke laatste echter het verschijnen niet meer heeft mogen beleven, daar hij in Februari l.l. overleden is. De verbetering der drukproeven van het verslag is dan ook door den eerstgenoemde alleen geschied.

Evenals in vorige verslagen is de arbeidsverdeeling der inspecteurs een zoodanige geweest, dat SCHUURMANS STEKHOVEN het eerste hoofdstuk (De wet en haar werking) en het derde hoofdstuk (De krankzinnigengestichten) heeft bewerkt, en dat door VAN DEVENTER hoofdstuk II (Krankzinnigen buiten de gestichten) en hoofdstuk IV (Krankzinnige Nederlanders in het buitenland) zijn geschreven.

In hoofdstuk I, dat in dit verslag zeer beknopt is, vindt men een tabel, een overzicht